

P49

1. Tu, poama mea bălaie ...

Fă-mi propaganda vieții, cu luna-n așternut
Și-mbată-mă cu vorbe și fă-mi copii o droaie,
Arată-mi iar coliba în care te-am avut,
Cu busuioc sub pernă și vise la tigaie!

De ce îmi este bine, când nici nu am băut,
N-am vizitat nici crama, n-am vizitat butoaie?
Fă-mi propaganda vieții cu luna-n așternut
Și-mbată-mă cu vorbe și fă-mi copii o droaie!

Iubește-mă, hai fată!, cum nu s-a mai văzut,
Păpușa mea de soare, păpușa mea de ploaie,
Ce dor mi-a fost de tine, ca de un junghi acut!
Tu corcodușa lunii, tu poama mea bălaie,

Fă-mi propaganda vieții, cu luna-n așternut!

2. Propagandă rurală

Arde soarele-n grădină
Că îți vine să-l despici.
Mult mi-e dor de-o rogojină
Într-o casă din chirpici.

Cât ar fi de mare gardul,
Iarba cât ar fi de iască,
Eu să zac, iar miocardul
Să mă doară-n sfânta bască.

Seara, când e lună nouă,
Să-mi aprind o țigaretă,
Să scol cloșca de pe ouă,
Ca să-mi facă o omletă.

Dimineața, pe răcoare,
Când mi-e geana somnoroasă,
Să tot plec în grabă mare,
Să-mi ascut vestita coasă

Și s-o-ncerc nițel pe glia
Strămoșească, milenară...
Unde ești tu, România,
N-ai vrea să te muți la țară?

3. Căldură mare...

Iubire,-i căldura prea mare,
N-am chef de nimic, de nimic,
Mai bine adu-mi o căldare
Și-un ceai de lămâie la plic.

Privește! Nu știu a mai scrie
Aduci, de te rog, un condei?
Pe unde mai ești poezie,
Te-aștept, mi-a crescut un tulei...

Mai bine îmi faci o piscină
Și-o umpli pe toată cu gheață
Și-atâtea idei or să-mi vină
Că-mi iese și-n frunte mătreață!

Mai bine m-ascund în lavandă,
Mai bine ascunde-te tu
Și-apoi, dacă-ți fac propagandă,
Din frunză îmi cânti... Pu! Pu! Pu!???